

Leysasøla 4,00 kr.
52. árgangur

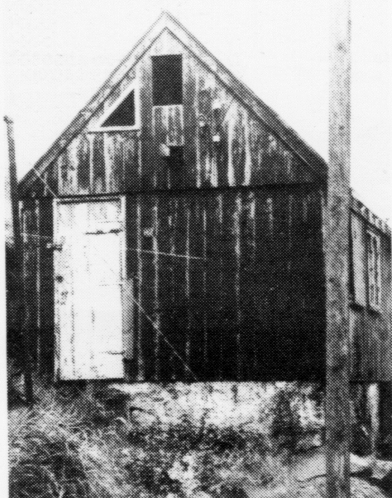
SOSIALURIN

frælsi
javnadur — brøðralag

Nr. 72 — mikudagur 19. september 1979

Sýningin avlýst, eftir
at fólk hava sett
seg væl til rættis
í biografinum

síða 4

Forngrípafelagið leigar húsið fyri 10 kr. um árið

Timburlærlingar byggja hús fyri Forngrípafelagið

Timburlærlingarnir hjá Tekniska skúla í Havn skulu byggja eini hús fyri Føroya forngrípafelag.

Forngrípafelagið hevur gjørt avtalu við Tórshavnar havn um at leiga húsið, sum stendur á klettinum aftanfyrri húsini hjá Steffansson við Konga-brúna. Hetta er húsið,

har Dia í Ólastovu hevði verkstað og hjall.

Húsið er illa farið og Forngrípafelagið ætlar at taka tey niður og byggja eitt nýtt í sama sniði. Hetta skulu timburlærlingarnir gera.

Húsið verður innrættað soleiðis, at fólk kann búgva í teimum.

Lætti hjá býráðnum at »idiotarnir« hava skipað seg í felag

Lesið á baksíðuni

Sjálvstýrarin sveik:

Um reppið at Smyril fór á land

— Knappliga fór sjálvstýrarin í bakborð. Tí máttu vit bakka við fullari ferð fyri at steðga skipinum. Vit kundu ikki hildið fram við hasi kósini, uttan at tað endaði galið, sigur skiparin

Knappliga fór skipið at rista nakað so óhugnaliga, at eg gjørdist heilt bangin. Eg hugsaði sjálvandi, at okkurt mátti vera galið við maskinuni.

— Aftaná hesar ógvusligu ristingarnar bakkaði skipið heilt leingi, ja, so langt, at ljósini á Tvøryri komu undan aftur, sigur eitt av ferðafólkunum, sum komu norður við Smyril sunnukvøldið.

— Tað fór sum ein ilur gjøgnum kroppin og kaldasveittin sprikti út, tá Smyril við eitt sló bakk, og vit sóu brim stutt innan fyri okkum, sigur eitt annað av ferðafólkunum við Sosialin.

Nær Skarvatanga

Hendingin fór fram sunnukvøldið, tá Smyril fór av Tvøryri til Havnar.

Tá Smyril var komin út í fjarðarmunnan á

Trongisvágfirði og skuldi venda norðureftir, tyktist hann at vera ov nær Skarvatanga, sum suður úr Nipuni stingur seg rættiliga langt út á fjørðin.

Okkurt annað av ferðafólkunum, sum eisini hevur ringt til Sosialin, sigur, at tað var sum Smyril knappliga vendi inn móti landi, áðrenn hann sló bakk.

Hetta ferðafólkið finst serliga at tí, at einki varð sagt um hendingina í gjøgnum hátalara. Ferðafólkið sigur, at hendingin varð bara tøgð burtur.

— Og tað kann ikki vera rætt. Fólk gjørdust jú ógvuliga bangin og hetta vardi so leingi, at vit høvdu krav upp á at fáa at vita, hvat veruliga fór fram, tí hetta var sanniliga óhugnaligt verður sagt.

Róðrið fór í bakborð

Sosialurin hevur vent sær til skiparan, Hanus Lassen, sum greiðir frá: — Nakað var galið við

stýringini, tá Smyril var komin nakað út á fjørðin. Hann »smekkaði« knappliga róðrið í bakborð, og vit máttu so bara bakka við fullari ferð fyri at steðga skipinum.

— Hvussu langt út vóru tit komnir?

— Vit vóru úti á Skarvatanga — kanska eitt lítið sindur uttanfyri.

— Hvat var galið?

— Vit høvdu radio-mekanikara umborð hetta kvøldið. Tað er helst eitt relé afturi í stýrimaskinuni, sum hevur sligið til av óvart.

— Tit sigldu við sjálvstýrara?

— Ja.

— Er tað vanligt at sigla við sjálvstýrara á fjørðinum?

— Ja, vit seta hann frá, tá vit eru komnir í fyrirlinuna uttanfyri Gálgatanga.

— Nærkaðust tit skjótt landi?

— Nei, tað veit eg ikki. Nærkaðust og nærkaðust. Sjálvandi, vit kundu ikki havt hildið fram leingi á hasi kósini, uttan at tað endaði galið. Vit vóru komin nakað inn í tað

Framtíð Føroya avgjørd í 1981

Tilsamans 150 tjóðir royna at gera eina semju um rættin á heimsins høvum. Teirra millum eru Føroyar. Havbotnurin og undirgrundin kring Føroyar hoyra til danska ríkið. Vit mugu yvirtaka hesi mál sum føroysk sermál. Vit mugu eisini fylgja við, hvat fer fram á havrættarfundunum, soleiðis, at vit sjálvir vera við til at avgera framtíð okkara sum fólk og tjóð. Hetta sigur Erlendur Patursson, formaður í marknaðarnevnd lögtingsins í samrøðu við Sosialin.

Lesið á s. 3.

grøna fyrfeltið, so vit vóru í hvussu er komnir norður um siglingarleiðina.

— Hvi greiddu tit ikki frá hendingini yvir hátalaran?

— Fyri tað fyrsta hava vit annað at hugsa um í eini slikari situatión, enn at fara at rópa á hátalaran. Og tá yvirstaðið var, skiltu vit, at øll ferðafólkini vistu, hvat farið var fram. Nøkur komu beinanvegin upp fyri at spyrja og fóru so omanaftur at greiða fólk frá.

— Varð so stýrt við hond eftir hendingina?

— Ja, vit stýrdu við hond, til vit vóru komnir út um, tá vit settu sjálvstýraran til aftur. Men hetta er eitt sokallað periódiskt brek. Tað kunnu ganga ár, áðrenn slíkt hendir aftur, men sjálvandi er tað óheppið, at tað hendir á hendan hátt.

Annars upplýsir Hanus Lassen, at menn skuldu koma at kanna brekið í gjár seinnapartin.